

Барбаруса (сир. Чървена брада, 1152—1190 год). Слѣдъ Карла Великий той билъ най-прочутый отъ германскити царие.

При срѣдна та си врѣсть той ималъ приятна и достойническа вънкашность, много яка снага, проницателенъ погледъ, лъскава, малко къдрава коса и длъга чървена брада (споредъ която му извадили и прѣкоръ ть). Въ начало на царование то си Фридрихъ се прѣговорилъ съ Велфити, и повърналъ Бавария на Хенриха Льва (синъ на Хенриха Гордѣливий). Подиръ това той подкачилъ опорита борба съ ломбардскити градове. Тия градове обогатѣли отъ търговия, освободили се отъ власть та на царскити васали, сир. херцоги и графове, и намислили да се освободятъ отъ царети. Германскити междуособни лични крамоли и най-вече борба та на царети съ папити помогнали на тѣхно то мѣреше; ломбардскити градове станали малки республики, сир. зели да се управляватъ отъ свои избрани чиновници, нагласили своя си войска, сградили крѣпости и направили помежду си съюзъ. Най-силенъ отъ ломбардскити градове билъ Миланъ, който билъ и прѣвъ въ съюзътъ срешта царьтъ.

Фридрихъ Барбаруса ходилъ на война въ Италия нѣколко пѣти. Най-напрѣдъ той надвилъ на Миланцити; еднажъ слѣдъ трайна обсада той ги принудилъ да се прѣдадѣтъ отъ-гладѣ, и ги наказалъ безъ милость; прѣхубавий градъ съсипалъ и негово то карочо строшилъ (така се наричала колесница та, съ която возили на дълго дръвче образъ ть на Св. Амвросия, старѣй ть на градъ Миланъ; Амвросий билъ Миланский владика въ IV вѣкъ). Нъ тая лютость оште повече расърдила Италианцити противъ царьтъ. Съ ломбардскити градове се съединилъ папа Александръ III, и проклетъ Фридриха. (За честь на тоя папа Ломбардцити сградили градъ Александрия.) Миланъ постигналъ да се извдигне отъ развалинити, и пакъ станалъ на чело на Ломбардский съюзъ (Верона, Падуа, Кремона, Модена, Парма и др.).